

OV seint

miðlarnir skriva, at so long tíð gekk, áðrenn tað frættist, at tveir mans vóru umborð, tí eg boðaði frá beinanvegin, greiddi eigarin av Mars frá. 1. stýrimaður á Mykinesi, sum eisini var í bjargingar-bátinum, váttaði eisini hetta.

– Tað fyrsta hann segði, var at ein maður var eftir umborð á bátinum, segði hann.

Í skundinum at sleppa sær í bjargingarbátin, høvdu menninir á Mykinesi tó gloymt at taka radio við sær og teir máttu tí sigla aftur til Mykines við boðunum um, at tveir mans vóru við bátinum.

Síðani sigldu teir aftur til Mars og festu enda á hann og sigldu síðani við endanum yvir á Bak, sum var komin til hjálpar. Bjargingar-báturin mátti fleiri ferðir sigla aftur til Mykines við boðum, av tí at teir onga samskiftisútgerð høvdu umborð.

Lá við kjølinum upp

Á Baki royndi teir so at draga bátin til sín, í tí vón, at teir kundu halda honum flótandi til Brimil kom.

– Vit høvdu triggjar endar festar í bátin, ein í fanglínuna á

bátinum og tveir í gelendaran. Tíverri slitnaði fanglínin, samstundis sum gelendarin brotnaði av bátinum, og so sakk báturin.

Manningin á bjargingarbátinum greiddi frá, at ein av teimum leyp umborð á bátin og royndi at festa endan í alt hann kundi, men av tí at hann lá við kjølinum upp og at minni enn ein metur av stevninum nú stakk úr sjónum, var sera lítið at festa í.

DANJAL@SOSIALURIN.FO

Skuldu ongantíð í Skopunarfjørð

Eigarin av lítla glastrevjabátinum var týðiliga merktur av hendingunum í Skopunarfirði, sum kostaðu vinmanninum og fiskimakkaranum lívið, tá Mykines sigldi á teir báðar.

Hann greiddi frá, at teir høvdu sett eina kalvalínu úr Trøllhøvda og móti Klovningi í Vágum. Teir lögdu síðani leiðina móti Gomlurætt gjøgnum Kolturssund. Sum teir nærkaðust Kolturssundi samdust teir um, at við tað, at tað var so myrkt og teir ikki sóu, hvussu sjógvurin var, var betri at leggja leiðina suður gjøgnum Skopunarfjørð og so tvørtur um eystan fyri Hest, hóast tað var longri túrurin.

– Men tað, sum skuldi vera okkara góða ætlan, førði kortini bara ólukku við sær, segði hann í rættinum.

Komnir inn í Skopunarfjørð siggja teir fyrst fyri á Hælinum á Hesti og ljósini frá Skopunarbygd og so tvey stór ljós, sum teir seinni skiltu vóru frá Mykinesi.

– Vit sóu hann koma á radaran hjá okkum, líka til bakborð, men vit vistu ikki, hvat skip talan var um. Vit samdust um, at vit skuldu halda í stýriborð, móti Sandslandinum, og so fara aftur um skipið og síðani tvørtur um yvir á Gomlurætt.

Teir vóru tá báðir staddir inni í stýrhúsinum.

– Skipið man hava verið nærri enn vit hildu, tí bráðliga rópar hann, »Slepp tær út, vit verða ásigldir.« Eg sat nærri hurðini og leyp út, men tá var sjógvurin longu á veg

inn. Eg haldi, at báturin er koppaður beinan vegin. Eg kom upp uttan fyri bátin og fekk tikið hondina í eitt lensihol á síðuni á bátinum. Hann lá nú við kjølinum upp eftir. Eg royndi at rópa eftir vinmanninum, men fekk einki svar, greiddi 67 ára gamli maðurin frá.

Báturin byrjaði spakuliga at søkka og tá kom stevnið undan. Maðurin fekk tá klatrað upp á stevnið og helt fast í gelendari. Hann veit ikki, hvussu leingi hann sat har.

– Eg rópti alt eg kundi um hjálpar, og teir munnu hava hoyrt meg, tí tá settu teir ljóskastaran á meg. Bakur var tá eisini komin undir liðina á mær og teir róptu til mín, at hjálpin var á veg, greiddi hann frá.

67 ára gamli maðurin hevur alt gott at bera bæði manningini umborð á bjargingarbátinum og umborð á Brimli.

– Teir tóku sær væl av mær, og gjørdur tað teir kundu fyri at bjarga okkum. Ein teirra í bjargingar-bátinum leyp í Skopunarfjørð á miðjari nátt fyri at festa í bátin. Á bjargingarbátinum fekk eg beinanvegin eitt teppi at balla meg í, so eg ikki skuldi gerast og kaldur og á Brimli fekk eg beinanvegin kaffi og suppu fyri at gerast heitur aftur, greiðir maðurin frá.

DANJAL@SOSIALURIN.FO